

Božanski govor koji je Bhagavān Sri Sathya Sai Baba održao 9. listopada 2005. godine u Prasanthi Nilayamu

ČISTOĆA SRCA PRAVA JE SĀDHANĀ

*Ako ništa stvarno ne radite, već samo pričate tijekom dana,
mislite li da je to sādhanā?
Slijedeći propisani način hranjenja vašeg želuca tri puta dnevno,
mislite li da je to sādhanā?
Ako ste bez prestanka aktivni danju, a spavate dubokim snom noću,
mislite li da je to sādhanā?
Je li vas zato Bog stvorio?
Vi cijelo vrijeme provodite u nekim svojim programima, ali to nije sādhanā.
Nemojte gubiti vrijeme na taj način!
Od ovog časa pokušajte spoznati Boga!
Samo to je sādhanā*

Utjelovljena ljubavi, sveobuhvatna Svijest nazvana je Bogom. Također se kaže da je Bog prisutan u svim živim bićima. Ali nitko nije vidio toga sveprisutnog Boga. Samo ljudsko biće može kontemplirati i spoznati kozmičku osobu. Zapravo, i sâm ljudski život je manifestacija božanske moći. Ali neki se ljudi ne slažu s tom izjavom.

Bog se manifestira u svakom živom biću. Ista prava priroda Sebstva - *ātmatattva* - prisutna je ne samo u ljudskim bićima, nego i u svakom živom biću u univerzumu. Ali čovjek mora imati čisto i nesebično srce da spozna tu istinu. Kako bi se to moglo učiniti, svako ljudsko biće mora neprestano kontemplirati o Bogu. Na taj će način vaše srce postati čisto i smireno. U trenutku kad postignete taj stupanj, Bog će se sigurno vrlo očito manifestirati u vama. To mora biti vaša *sādhanā*.

Nije samo meditacija – *dhyāna* ta koja može učiniti da se Bog manifestira duhovnom aspirantu - *sādhaki*. Bog je kao stanovnik prisutan jednako u ljudskim bićima kao i u insektima, pticama i životinjama. Pretpostavimo da pitate: "Gdje je Bog sada?" Spontani odgovor bio bi da je On prisutan i u vama. Neki ljudi poduzimaju razne duhovne discipline, kao što je meditacija da bi pronašli odgovor na takva pitanja.

Mudrac Nārada je tvrdio da se Bog može spoznati putem devet oblika odanosti, to jest: slušanjem o Bogu – *śravaṇa*, pjevanjem religioznih pjesama – *kīrtana*, kontemplacijom o Bogu – *viśṇusmaraṇa*, služenjem Njegovih Stopala – *padāsevana*, obožavanjem – *vandana*, obrednim bogoštovljem - *arcana*, njegovanjem odnosa gospodar - sluga – *dāśya*, prijateljstvom s Bogom – *sneha*, i potpunom predanošću Božjoj volji – *ātmanivedana*.

Ne postoji nitko na svijetu u čijem srcu ne boravi Bog kao stanovnik. Zato, je li meditacija potrebna da se vizualizira takav sveprožimajući i sveprisutni Bog? Danas mnogi ljudi poučavaju razne tehnike meditacije. Međutim, meditacijom treba postići čistoću duhovnoga srca, jer bez toga ne možete spoznati središte Svijesti – Boga. Stoga treba nastojati postići

čistoću duhovnoga srca. Koju vrstu *sādhane* je obavljao Kaīsa u *dvāpagayugi*? On je zapravo neprestano psovao Gospoda Kṛṣṇu. Međutim Gospod Kṛṣṇa je bio tako samilostan da mu je dao svoj daršan. Nijedna *sādhanā* neće vam pomoći da spoznate Boga, ako nemate čistoću srca. Razne vrste duhovne discipline kao što su post, meditacija i drugo pomoći će vam da njegujete vjeru u svemogućeg Boga, koji zapravo stoluje u vama kao stanovnik. Ljudi ponekad misle da je Bog dao daršan nekom nedostojnom čovjeku. Ali istina je da se Bog nikad ne ukazuje ljudima koji nemaju čisto srce. Stoga, želite li vidjeti Boga, morate imati čisto srce. Sve vrste duhovnih disciplina postoje samo zato da bi se postigla ta čistoća. U času kad je postignete, sveprisutni Bog manifestirat će se ravno pred vama. Nažalost, danas u svijetu postoji oskudica gurua koji mogu tražitelja voditi na putu do čistoće. Oni se ograničuju tek na neke mehaničke meditacije u zamjenu za novac.

Zapravo, nije potrebno poduzimati nikakav složeni sistem meditacije. Treba poduzeti jednostavnu *sādhanu* neprestane kontemplacije o sveprisutnom Bogu. Mali broj gurua poučava danas takve jednostavne metode. Ljudi slušaju i čitaju o nekim tajanstvenim vrstama meditacije te započinju svoju *sādhanu* koja privlači njihovo zanimanje ili maštu.

Utjelovljenja ljubavi, želite li vidjeti Boga, morate postići čistoću srca. Vi za nekog pojedinca kažete da vam je otac. Ali otac je zbunjen takvim obraćanjem jer on zapravo ima istu prirodu *ātmana* koja je prisutna u svim ljudskim bićima. Vi se oženite nekom djevojkom i zovete je svojom suprugom. Ali ona je zapravo utjelovljenje božanskog *ātmana*. Slično tomu, vi milujete neko dijete s mnogo ljubavi, nazivajući ga svojim sinom. No isto to dijete može vam reći da on u stvarnosti nije vaš sin, već utjelovljenje božanskosti. Tako su zapravo svi odnosi na svijetu samo odnosi *ātmana*.

Istinu govoreći, prava sebespoznaja, izravno duhovno iskustvo Boga – *sākṣātkāra* – znači uroniti individualno sebstvo – *jīva* - u vrhovno Sebstvo – *brahman*. Svatko s kim se susretete je uistinu Bog. Kako mogu postojati ljudska bića bez takve sveprisutne božanskosti? Gospod Kṛṣṇa je objavio da se on uvijek iznova utjelovljuje kadgod dođe do opadanja ispravnosti. Također je rekao da je on sjeme - *bīja* – u svim ljudskim bićima. Premda je bio blizak pastirima – *gopala* – i pastiricama *gopī*, nikad nije bio vezan svojim odnosom s njima. Pastirice koje su bile svjesne te istine, neprestano su kontemplirale o njemu, prizivajući božansko ime: Kṛṣṇa, Kṛṣṇa!

I sâmo ime Kṛṣṇa dovelo im je pred oči utjelovljenje božanskog *ātmana*. Stoga su mogle vidjeti Kṛṣṇu u svakom čovjeku i svakom predmetu na svijetu. Sve što vidimo na ovom pojavnom svijetu, na primjer ovu dvoranu, ovaj šator, zgrade naokolo i sve ostalo nisu stvarni predmeti. Ljudi su često zavedeni misleći tako, gledajući samo izvanjski oblik predmeta. Univerzalna prava priroda *ātmana* – *ātmātattva* – prisutna je u svim tim predmetima. Samo su pastirice spoznale tu vrhovnu istinu na prirodan način i spontano. One su mogle vizualizirati Kṛṣṇu u svim ljudima i predmetima.

Prema nekim pojedincima se često odnosimo kao prema sinu, bratu, ocu i majci, supruzi, imajući u vidu svjetovne odnose. Ali istina je da se jedan te isti Bog manifestira kroz sve te pojedince. Stoga bi svakoga trebalo smatrati Božjim utjelovljenjem. Cijeli univerzum je prožet pravom prirodom Apsoluta – *brahmatattva*. Sva imena i likovi koji se pripisuju Apsolutu, čovjekovo su djelo.

Ramakrishna Paramahansa običavao bi tijekom dana izvesti nekoliko načina štovanja božanskoj majci Kālī. Jednog dana božanska se majka pojavila pred njim i pitala ga: "Ramakrishna, ti si svakog dana sve luđi. Štovao si me u jednom posebnom liku. Zašto me

ograničavaš na određeni lik? Svi su likovi moji. S kim god se susretnoš, smatraj ga utjelovljenjem Boga."

Bog je čist i bez svojstava. Takav Bog bez svojstava i neokaljan prisutan je u svakom ljudskom liku. Sva su ljudska bića zapravo odraz takvoga sveprisutnog Boga. Stoga svako ljudsko biće treba smatrati utjelovljenjem božanskosti i štovati ga.

Premda je Bog sveprisutan, On uzima određeni lik i služi ljudima na mnogo načina. Od sada spoznajte tu istinu da su sva imena i likovi Njegovi. Svakoga s kim se susretnete, smatrajte Božjim utjelovljenjem. Kad budete njegovali takav stav, moći ćete vidjeti Boga u svako doba i na svakom mjestu.

Ako odete u Mathuru ili Dvāraku, otkrit ćete da ljudi ondje još uvijek štiju Gospoda Kṛṣṇu s istom odanošću, premda je on napustio svoj smrtni omotač u *dvāparayugi* još prije pet tisuća godina. Kad se Bog utjelovi u ljudskom liku, prirodno je smatrati Ga običnim ljudskim bićem. Ali to nije ispravno. Ja često neprestano ponavljam da sam Bog, ali i vas također podsjećam da ste i vi doista Bog. Ne smijete popustiti pred nikakvom zabunom, ne smiju vas zavesti različitosti mišljenja u tom pogledu. Svatko od vas je zapravo utjelovljenje božanskosti. Kad čvrsto u to vjerujete, moći ćete vizualizirati Boga u svakom ljudskom biću. Samo imajući taj koncept na umu, može se u svetim tekstovima braniti izraz: "Kakav osjećaj, takav rezultat, ili postajete ono što mislite – *yad bhāvat tad bhavati*."

Budući da ljudi nisu svjesni prave prirode božanskosti, oni neke ljude zovu ocem, majkom ili ujakom, uzimajući u obzir samo svoje fizičke odnose s njima. Ako su ljudi tako zavedeni na osnovi fizičkih odnosa, oni moraju biti u zabludi o pravoj prirodi Boga. Jednom dok je otkrivao svoju sveprisutnu božanskost, Gospod Kṛṣṇa je rekao da u cijelom univerzumu ne postoji nitko drugi osim njega. Ista je istina sadržana u izjavi: "Istina je jedna, ali mudri ljudi su joj dali različita imena – *ekam sat viprāh bahudhā vadanti*. Na primjer – broj jedan je samo jedan. Kad mu dodate tri, on postane četiri. Tako možete i dalje dodavati razne vrijednosti pa ćete stići do različitih brojeva. Međutim, prvi broj ostaje isti – jedan. To je božanski broj. To je ono što tvrdi duboka objava: "Jedan je želio postati mnogi – *eko ham bahuh syām*."

Ljudi često koriste dva izraza: Bog – *deva* – i pojedinačno biće – *jīva*. Zapravo uopće ne postoji pojedinačno biće. Svi su samo utjelovljenja Božja. Tada se postavlja pitanje – zašto ljudi umiru? Budući da nisu sposobni spoznati besmrtnu prirodu *ātmana* koji boravi u fizičkom tijelu, oni koriste izraz – smrt. Ali *ātman* ne umire, on je vječan. Oni koji spoznaju tu istinu, stapaju se s Bogom. Za one koji to ne mogu spoznati, pojedinačno biće ostaje pojedinačno biće, a Bog – Bog. U takvima i dalje traje dualistički osjećaj.

Koje je glavno značenje u objavi - Bog je jedan bez drugoga – *ekam evādvītyam brahma*? Budući da ne postoji ništa drugo osim Boga u ovom univerzumu, to je ovako objavljeno. To je vedska objava. *Upaniṣade* objašnjavaju našu pravu prirodu u velikoj vedskoj izreci – *mahāvākya* – to si ti – *tat tvam asi*. U drugoj velikoj izreci objašnjava se: Bog je vrhovna Svijest – *prajñānam brahmā*. Na koga se ta izjava odnosi? Ponovno na Boga – Apsoluta. I tako sve *Vede* i *upaniṣade* objavljuju nedualan koncept pojedinačnog bića i Boga, kao jednoga i samo jednoga. Ali nitko se ne trudi spoznati tu istinu. Na kraju, svi misle kako je Bog odvojen od njih.

Ljudi često pripisuju razlike različitim božanskim likovima, kao na primjer Rāmi, Kṛṣṇi i drugima. Budući da se pokušavaju poistovjetiti s određenim likom, oni govore o osjećajima različitosti. Na taj se način odvajaju od Boga i ostaju samo pojedinci. Sve takve razlike postoje

samo u pojedincima.

Bog je samo jedan. On nije različit od vas. Kad to ne bi bilo tako, zašto bi *Vede* objavljivale izjavu *tat tvam asi*? Vi samo njegujte čvrsto uvjerenje da ste vi i Bog jedno. Kad postignete takvo čvrsto uvjerenje, postajete jedno s Bogom. Na primjer, u svojoj sobi za molitvu imate nekoliko fotografija Sai Babe. Ali na svim fotografijama otkrit ćete da je isti Bog fotografiran u različitim pozama. Kad spoznate glavno jedinstvo s Bogom, neće u vama biti mjesta za bilo kakvu zabludu. Moći ćete spoznati istinu. Štoga god govorim, samo je istina. Budući da niste svjesni te istine, ne možete ni njegovati vjeru u nju.

Danas ima ljudi koji tvrde za sebe da su božanska bića, oni bez kraja i konca govore o tom konceptu. Vjerujte mi, svi oni samo zbunjuju poklonike. Kad razvijete čvrstu vjeru u objavu da je Bog samo jedan, moći ćete spoznati i tu istinu. Onaj tko može spoznati tu istinu, neće biti u zabludi, niti će sumnjati.

Ne govorite grubo ni o kome. U stvari, nema neprijatelja na svijetu. Nikoga ne smijete smatrati neprijateljem, niti ga psovati. Jednog vam je dana možda neprijatelj, ali drugog dana može vam postati prijatelj. Ne smatrajte drugoga odvojenim od sebe. Svi su prijatelji.

Utjelovljena ljubavi, vi štujete i molite se Bogu s mnogo ljubavi. I dalje Ga volite i vjerujte Mu. Samo će tada sve vaše sumnje biti razriješene i moći ćete shvatiti u potpunosti Božju prirodu. Sumnja znači dualnost, to jest osjećaj odvojenosti između vas i Boga. Ne postoje dva entiteta – Bog i vi. Sve je *Ja, Ja, Ja!* Držite se istine da je Bog jedan bez drugoga. Na primjer, koliko sati može pokazati sat? Dvanaest! Kad kazaljka prijeđe dvanaest, ona opet pokazuje jedan sat. Kad prijeđe jedan, pokazuje sljedeći sat. Ona uvijek pokazuje samo jedan određeni sat. Slično tomu, nema ničega što se može nazvati drugim. Bog je samo jedan. Međutim kad se želite zaplesti u svjetovnost, javlja se dualnost. Ali ne postoji dualnost u odnosu na Boga. Kadgod probudim djecu koja spavaju u mojoj sobi, i pitam ih koliko je sati, oni odgovaraju da je dvanaest. Ponovno ih pitam je li dvanaest danju ili noću. A oni odgovaraju: "Svami, dvanaest je sati noću." Dakle, kad se dvanaest dnevnih sati doda noćnim satovima, dobije se dvadeset četiri sata. Govoreći točno, ne postoji dvadeset četiri sata. Samo zato jer dan slijedi noć i obratno, otkrivamo da postoji dvadeset četiri sata. Zato nemojte praviti razliku između dana i noći. Ljudima na željeznici je potrebna takva razlika zbog njihovih operativnih pogodnosti. Za nas, noć slijedi dan, dan počinje nakon noći. I dan i noć su jedno za vas. Stoga njegujte nepokolebljivu vjeru u princip jedinstva kod svega što nađete na ovom svijetu. Bog je jedan i samo jedan. Ako ne vjerujete čvrsto u taj princip, možda ćete štovati jedan Božji lik, a mrziti neki drugi. Uvijek se držite principa jednosti s Bogom. To je istina. Ako ne možete postići takvu vjeru, zanemarite to i nemojte dopustiti da vjera postane predmet rasprava i svađa. Nemojte ikada pripisivati dualnost Bogu. Bog je uvijek jedan i samo jedan. Kad budete razumjeli i njegovali čvrstu vjeru u jednost s Bogom, vaš će se život odvijati bez zapreka.

Pokazujući slušateljstvu vijenac cvijeća, Svami je upitao:

Što je ovo? Vijenac cvijeća. Brojni su cvjetovi nanizani zajedno uz pomoć uzice, a rezultat je oblik vijenca. Premda su cvjetovi raznih vrsta, uzica koja ih drži zajedno, samo je jedna. Isti princip objašnjen je u *Vedama* kao princip - Bog je jedan bez drugoga. Taj princip pokazuje jedinstvo u različitosti. Kad govorite o pojedinoj osobi, kažete da je to čovjek. Kad govorite o određenom broju osoba, nazivate ih skupinom. Premda postoji velika razlika u izrazima koje koristimo kad govorimo o jednoj osobi ili o skupini ljudi, u toj klasifikaciji postoji osnovno jedinstvo, a to jedinstvo je Bog. I to se nikad ne smije zaboraviti.

Nažalost danas su ljudi skloni gledati na očitu različitost u ovom pojavnom svijetu ne obazirući

se na glavni princip jedinstva. Pogledajte na primjer braću Pāṇḍave. Tko su oni bili? Petero braće Pāṇḍava bili su sinovi Kuntī. Jedna majka, ali pet sinova! U uobičajenom svjetovnom smislu bilo ih je petero.

Možda nećete razumjeti princip jednosti kod Boga. Ali kasnije kad ga zrelim umom shvatite, razumjet ćete da je istina jedna, a ne dvije. Ovo je rupčić - pokazuje ga publici. U njemu su niti isprepletene zajedno. Budući da su one upletene u osnovu i potku, dobile su oblik rupčića. Tkanina je jedna, a niti ima mnogo. Trebate spoznati taj princip jedinstva u različitosti. U ovoj dvorani skupili su se studenti. Svaki od njih izgleda drukčije. Ali svi su studenti Sri Sathya Sai koledža. Tako morate težiti da postignete to jedinstvo.

Dragi studenti, neobično sam sretan što sve vas vidim. Ja obavljam brojne zadaće i sudjelujem u mnogim programima od ranog jutra do kasne večeri. Vrlo sam sretan i pun energije. Nitko ne uživa takvo blaženstvo kao ja. Uvijek sam sretan i radostan. Uopće se ne obazirem na pohvalu ili prigovaranje bez obzira odakle dolaze. To su samo izvanjske manifestacije nečijih osjećaja u riječima. Ja nemam nikakve veze s tim! Ja uopće ne gajim nikakvih osjećaja različitosti. "Svi su jedno, budi jednak prema svima!"

Bhagavān je završio Svoj govor *bhajanom Govinda Kṛṣṇa jai...*